

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények címzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona. Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. v. 3 korona

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adnak vissza.

ELLENZÉK.

Telefon sz: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon sz: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belkőzép-utca 33-ik szám.

Egy négyszög centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyitlertéri cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Kis országok szövetsége.

A mióta Montenegró fejedelme oda hagyta Belgrádot, erősen tartja magát a hír, hogy Kelet kis országai véd és dacsorvosát kötötték egymással.

Hát hiszen sok bolondaságot elkövettek már az életben és így ennek megtörténte is bekövetkezhetett, legalább a papíron.

Hangsúlyozzuk e szót — papíron, mivel a gyakorlati életben egy ily szövetség nem ér semmit az érdekek elmentése miatt.

Monarchiánk, Németország és Olaszország köthetnek védelmi szövetséget a béke fenntartása érdekében. De ugyan ezen kis országok ki ellen akarnak védekezni? ...

A török sokkal gyengébb, hogy sem régi volt hűbéreseit újból megtámadja. Monarchiánk pedig hódító hadjáratra nem gondol.

Tehát ha a szövetség csakugyan létre jött, ez rabló szándékra mutat, ellenünk való front csinálásra, a mikor patronusok az orosz, fölbizgati a keleti kérdést.

Csak hogy a számitásból kifejezték kelet államférfiai az önzést! ...

Szerbia, Montenegró, Bulgária, görögök mint terjeszkedni kívánnak és így legelőbb is egymással fognak hajba kapni a cselekvés idején.

Nem is olyan régen láthattuk ezt, a bolgár-szerb háborúkat, miként akartuk egymás területéből hódítani. Szerbia a terület vesztes elöl csak úgy bujhatott ki, hogy monarchiánk megállítá az előre törő bolgár hadsereget. Nekünk ugyanis az érdekünkben nem áll, hogy egyik-másik kis ország túl megnőjön s ezáltal alkalmatlan legyen közelségénél fogva.

Egy nagy szláv birodalom alakulása Nikita avagy Sándor avagy Kórhurg uralkodásával egyetért.

Agyém először azért, mivel a kis országok fejedelmei nem tudnának meg egyezni, hogy melyikük legyen a szláv császár s melyik ország nyomja rá a vezérő fölényt a többi felett, miként ez látható Németországban a porosz királysággal.

Agyém másodszor azért, mivel ezt monarchiánk sem nézné tétlenül.

De legnagyobb agyém azért, mivel protektoruk az orosz, érdekeiben ugyan felhasználja őket, de azt a szövetséget nekik meg nem teszi, hogy egy

meglehető nagy szláv birodalmat alakítsanak, amely ő tőle csakhamar függetlenítene magát.

Most igenis, mindegyik kis keleti ország hódol az orosz fennsőbbiségnek, tőle remélve országa megnagyobbodását, — de egy sikerülés esetén, ellőki magától a további orosz pátronuskodást.

A nyughatatlan keleti kis országok szövetsége tehát reális alappal nem bírhat. De ránk kellemetlen annyiban amennyiben, a keleti háború kiütésekor, mind ellenünk fognak sorakozni! ...

Az ügyes orosz diplomaták ügyesen veték hálójukat ki, érdekeikben felhasználják az orrukig látó keleti üres fejű vezérő férfiak szívesége folytán népeiket.

Az osztrák hagyományos szűk látókörűség meg termé gyümölcsét, nincs egy barátunk sem a keleten! ... Sohasem tudunk cselekvőleg mozogni a kis népek közt, átadtunk a tért örökös az orosz hivatalos világnak, a mely nem is késett azt kizsákmányolni.

De ha ránk kellemetlen is a keleten netalán véghezment szövetség, s azért államunk határait még is csak képesek leszünk megvédeni a támadó ellenfelekkel szemben, ha keleten nem is leszünk képesek egyes úr alakulások megakadályozni.

De mit szólunk Romániáról? ... Ez ország fog legelőször is elesni orosz invázió esetén. S mégis ahelyett, hogy közeledne felénk, hát tüntet szakadatlan ellenünk.

A véres keleti háború kitörése nincs már messze, a török birodalom összeomlásának recsegése már hallatszik, — és e szerencsétlen kis ország a helyett, hogy észre térne s közeledne egyetlen igaz védőjéhez hozzánk, nagyvási hóbotban szenved népe s nyelvét öltögeti felénk.

Ilyen Keleten a helyzet. A krétai forradalom nem szűnse azt bizonyítja, hogy a negyven év óta kísértő keleti kérdés megérett az erőszakos kitörésre. Sokaig elodázni még ezt tovább már nem igen lehet.

Merénylet az elnök ellen.

Távirati közlésünk kiegészítését adjuk az alábbi részletes tudósítást:

Páris, július 15.

Franciaországot lázban tartja most egy merénylet, a melyet tegnap délután követett el egy elzúllott ember Faure köztársasági elnök ellen. Kétszer rálőtt az elnökre; golyója azonban nem talált.

A Bastille lerombolásának évfordulóját ünnepelte Páris, A Champs Eliseére százezrenyi nép özlött, hogy tanuja legyen a fényes csapatszemlének, a melyet Li-Hung Csang kínai alkirály is végig nézett.

Faure elnök három órakor érkezett meg a longchampsi mezőre, a hol a nagy csapatszemlélet megtartották. Vele egy kocsiiban ültek Méline miniszterelnök, Boisdeffre és Fournier tábornokok. Az elnök kocsiját, melyet a katonai kíséret kocsija követett, egy szakasz dicsárd kísért.

Néhány percczel három óra után, abban a pillanatban, a mikor az elnök kocsija a szemle színhelyére érkezett, egy jól öltözött férfi, ki egy fához támaszkodott, ötven lépés távolságból, revolverjével kétszer rálőtt az elnökre. A golyók nem találtak, az elnök nemcsak sértetlen maradt, de még észre sem vette az örmzajban, hogy mi történt.

A közönség óriási izgatottságot vett erőt. A nép megröghanta a merénylet, kit nyilván agyonvernek, ha a rendőrök idejekorán ki nem szabadítják és el nem viszik. Letartóztatták még egy Boulard nevű embert is, a ki a merénylet pillanatában elkiáltotta magát:

— Ki van végezze! Ez az én emberem!

A közönség izgatottságát és vak dühét jellemzi az is, hogy a lövések eldördülésének pillanatában a Cascuta-kávéház egyik alkalmazottját tartották a merényletnek és borzasztó módon bántalmazták őt.

A merénylet a rendőrgyöngök kocsin egy közeli vendéglőbe vitték. — Nagy tömeg kísért szidalmazva. A kísért egyike egy palackot vagott a merénylet fejéhez, úgy hogy menten elborította a vér. Utközben még egyszer megtámadták a kocsit s lerántották bakjáról a kocsist.

Ekkor már a lovasgárda ment segítségére a merényletnek.

A merénylet nyomban kihallgatták. — Revolverében még három golyót találtak. — Azt mondta, hogy Francoisnak hívják, harminczét éves író s Marquies czimen egy könyvet adott ki. Az elnököt — azt állította — nem volt szándékában megölni, csupán magára akarta terelni a közfigyelmet, hogy ez által segítsen nagy nyomorán. Ő volt az, a ki a francia képviselőház karzatán ugyanilyen intenczióból botrányt csinált. Különböző ültetnek látszik. — Erős fedezet alatt a fogházba kísérték.

Az aratás.

A legutóbbi három nap folyamán, mint a központba érkezett tudósításokból kitétnik az ország több vidékén zivataros esőzések voltak; az esőzések azonban seholsem haladtak meg a 15 millimétert. Jégesőt is jelentenek, még pedig Kolozsvárról.

A csapadékos időjárás kétségteletlenül akadályozta a munkálatokat s az árpa minőségét is rontja — de mert az esőzések helyi ellegűek, nagyobb károsodástól sehol sem kell tartanunk.

Az aratási eredményekről mindig több és több hírt kapunk, de a proba-cseplések még mindig hiányoznak; a mint azonban már jeleztük, gabnatermésünk sem minőségére sem pedig mennyiségre nézve nem marad mögötte a mult évi eredménynek.

A kapasnővények kiválték a kukorica a melyből az idén többet vetettek, mint más esztendőknél, dacára a nagyou is alacsony áraknak országsszerte igen jól áll.

Helyenkint már csövesedik is a kukorica s többnyire 3—4 csövet hajtott. Csaknem a ritkaságok közé tartozik, a hol jó földiken csak 1—2 csövet mutat.

A répa-földök is jól gyarapodnak; a cukorrépa területe legalább is 15 százalékkal növekedett. A terület 160—165,000 kat. holdra tesszük. Tavaly 240,000 kat. hold volt répa-föld bevetve. A takarmányrépa területe szintén növekedett, de korántsem oly mérvben, mint a cukorrépa terület. A dohányszántók kilátások javultak.

Meggyilkolt főúr.

Gr. Sztáray István meggyilkoltatásáról ma a következő újabb részleteket veszszük:

Sztáray István gróf hogy az utóbbi évek silány terméseit paralizálja, újabbban egy malom fellállításának eszméjével foglalkozott és idevágó szakkönyveket olvasgatott szorgalmasan. Vasárnap este 10 óra tájban szobájába vonult és körülbelül 11 óráig egy szakkönyvet olvasott. Ekkor bement hozzája tót inasa és felemlítette neki, hogy a parkban egy uriasan öltözött emert látott járkalni.

— Ostobák vagytok, 'gyávák vagytok, Joskó — mondotta a gróf — ki járkalna ilyenkor a parkban?

Később azonban mégis azt moudta az inasnak, — hogy menjen hát és nézzen körül a parkban — Az inas engedelmes kedett de ekkor már nem látott senkit.

A gróf ekkor lefeküdt s a könyvet magával vitte az ágyba is. A szoba egyik ablaka le volt, függönyözve, a másikat azonban mely az ágytól jobbra esett s a fentemlített utra nyíltot nyitva hagyatta a gr. Az ágyban térdelt felhuzva és lábát keresztbevetve hanyatt fektűt és így olvasgatott a gr. és

ebben a helyzetben érte őt az ablakon keresztül a golyókos golyója.

A golyó jobb karját horzsolva, átfurta egész mellkasát és balkarjáról is leszakítva egy darabb húst, a falba furodt. Medvevadászatokon használni szokott 16-kalibert golyó volt és irtozatos sebet okozott tallér — aagságu löcsatörnével.

A gróf tisztartója, Proche és Szkurka y Lénárd plébános, a kik közel laktak úgy éjjel tájban hallottak lövést, de mert az a környéken nem szokott dolog, s gyakran szokott maga a gróf is a parkban lövöldözni, nem tulajdonítottak annak semmi fontosságot.

Igy történt, hogy az eset csak reggel 7 órakor került nyilvánosságra, a mikor az inas bement ura szobájába és a grótot a fent leírt helyzetben halva találta. Az inas rémülten lármát csapott, s nyomban stafétát indított Nagy-Mihályra a főszolgabíróhoz, csendőrséghez és Sztáray Antalné grófnéhez, a ki azonban nem volt itthon, hanem Budapestben.

Füzeséry Tamás főszolgabíró dr. Vidder Márk járásorvossal azonnal kiment Sztárayra, s ott az orvos konstataálta, hogy a mire az első pillanatban gondoltak az öngyilkosság esete ki van zárva és a grótot orozva gyilkolta meg idegen kéz.

Kiment a színhelyre Keresztessy törvényszéki vizsgálóbíró S.-A.-Ujhelyről és Ferenzy Sándor kir. járásbíró Nagy-Mihályról, valamint számos csendőr.

A vizsgálatot a legszelesebb körben megindították, de ez ideig még azt sem tudták konstataálni, hogy a lövés a parkból vagy az utról történt-e.

A gyilkosság okát egyébként igen sokféleképpen variálják a környéken. Abban mindenki megegyezik, hogy a gyilkos kezét személyes bosszu vezette.

Beszélik, hogy a grófra sok falubeli férjnek volt oka nehezteni, sőt még a vőlegénynek is.

Beszélik, hogy legutóbb is egy Izbugya falubeli menyaszonny járt néhány nap előtt a grófnál és ennek most hétfőn, a gyilkosság napján volt az esküvője s az új férjet innen az esküvőről vitték el a csendőrök, mert rá is nehezedik a gyanyu.

Nagy-Mihály, jul. 15.

A minden irányban kiterjedő vizsgálat már kétségtelenül megállapította, hogy a gyilkos a kastély melletti fűterezárlól lopódzott a parkba, a melybe egy lézkerítésen át behatolva a gróf földszintes szobájának ablaka alatti elhúzózó kis árkon keresztül deszkát fektetett és az ablakszalu alsó második nyílására fektetve a puskát csövit, biztos kézzel vette célba, a mit sem sejtő grótot.

A denotáció oly nagy volt, hogy a belső ablaküvegeket a szobába dobta. A zajra, a mint a szemkőzt lakó plébános maga beszéli kisietett parochiájáról és körülnézett a homályban. Láttá, hogy a kastélyban a szokott csönd honos s a gróf szobájában csakugy, mint máskor lámpavilág ég. Így minden rendben találván, visszavonult, mert ő is ismerte a grófnak azt a szokását, hogy kóbor kutyákra szokott lövöldözni.

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1896. Július 16.

Pater Vitus.

Jelige: „Ha jöttök, lesztek,
Ha hoztok, esztek.”

(Vége.)

Nincs kinek parancsolni:

‘S kényelemből azt mondani:

Ezt ide tedd, azt tova;

Hanem legyen bár akármí,

Minthogy nincsen kire várni

Ted meg magad jó fiu!

Holdvilágnál megkívánván

Szent Dávidtól a’ zenét,

Szent érzéstől feltűzölve

Ő is veszi hangszertét,

Sir zeng annak száraz fája,

Hangja mellett a’ gazdája

Ilyen formán kesereg:

Nem úgy van már mint volt régen,

Furcsán fordul a’ világ,

Akkor tarlón, a’ kopáron

‘S a’ sziklán is nőtt virág.

Az ur mást nem süvegett;

Inas mint ur nem szerepelt

Most fen van a’ lapocza,

Bohot vetett a’ kőczba.

Zene után estimába

Leleke végre elmerül,

Mig ily vékony vassorától

Álomba nem szenderül,

Lelkét őrzí a’ nagy isten,

Házat pedig a’ sok nincsen,

És így bátran alhatik

Egy egy bagoly huhog néha

Csendes háza fedelén,

Mintha éppen virasztana

A’ sirok’ bus éjjelén,

‘S ha bele un notájába,

Ez is elszáll odújába,

‘S nem hall többé semmi neszt.

Olykor olykor azt álmodja

Mintha egy nagy vacsorán

Házi gondját futta volna

Barátinak jó borán,

‘S álma elhíheti vele,

Hogy lefeküdt megterhelve,

Megbiz’ a nagy semmivel,

És a’ szeme fel nem pattan

Egész csenden éjjel át,

Csak a’ mikor kormány előtt

Huzzák az Urangyalát.

Akkor buzgó emlékezet’

Szárnán emel égre kezét,

Hogy új napra viradt.

‘S ha a’ világ tűztengere

Immár vele szembenéz,

Ő is aztán bontakozik

‘S ágyot hagyva kelni kész.

‘S szent érzelmi lánghevébe’

Hálát rept fel az égbe,

Hol van üres reggeli?

Nyáron zöldség, madárzene

Szomszédolják kis lakom,

Télen meg’ a’ jégvirágok

Teszik meg az ablakom. —

Mult koromnak szép zöldjére,

Most a’ vénség’ tarföldjére

Mutat é két jelenet;

Meggondolván: itt hullott el

Élten arany kalásza,

Vajon melyik temetőben

Sárgálk majd csontváram

‘S egykunyóra, ha agyag kell

Valjon hól ‘s ki tapasztja fel

A’ porrá vált vén papot?

A’ ki után senki sem jár,

És kedvét nem keresi,

Kinek senki jogát, baját

Rokon szívvel nem veszi:

Nyűghet elhagyott pusztában,

Meg is halhat magányában

Nincs senkinek gondja rá.

És mégis vig, nem panaszol,

Nem — se fűnek se fának.

Sebes ujját nem mutatja

Mint gyermek az anyának.

Úzze a’ sors vagy ronbolja

Felsóhajt a’ tűnde homba:

És Istenem! teveled!

Boldog Vitus gyermeked.

Bosdog biz én, mert a földnek

Dibdáb kincsén nem kapok,

Fellegtelen folydogálnak —

Éltem felett a’ napok.

Semmi vágyak nem kinoznak

Kedélyemen nem osztoznak

Künn benn jó vagy rossz napok.

Kinek egyszer horgonya lett

Az Isteni bízalom,

Dühöngjön a’ tengeri vész,

Fenyegesse itt a’ rom.

Magas lelke meg nem rendül,

Bár akármí veszély zendül.

Áll hitének árbozza.

A’ szerencse ha békűszön.

Jó, miattam itt lehet,

Kedzavarba nem fog hozni,

Mikor tetszik elmehet.

Niucs itt jó, nagy — csak az erény.

Sem rossz, silány — csak a’ büntény,

A’ sors hát nem zsarnokom.

Hát nem mondta az Ur Jézus

Övének hangosan:

„A’ menyország nem áll fényben,

Hanem ti bennetek van?”

Itt hát a’ meny, én meg benne.

‘S velem a’ sors mit tehetne

Bár egyedül vagyok is?

Üdvözlőgy hát magánosság

Te az égnek csarnoka:

Engem ennyi zaj közt nyugtan

Dombi, homonnai csendőrhadnagy 14 esztendővel igen erősen folytatja a nyomozást a faluban, — a hol vagy husz embert fogdosztak össze. Ezek közül a leggyanúsabbak: Garbely Józser, Timár János és Krol János.

A környékbeli tót nép a legnagyobb közönyvel viseltetik a szerencsétlenség iránt, a minek főokát abban kell keresni, hogy az egyik verző szörnyű gyilkosság előtt a gróf nem volt egyedül szobájában, hanem nőtlárságban pihent. Innen magyarázható meg, hogy a férjeselédnek el volt tiltva a kastély földszinti részén tartózkodni. A vizsgálatot tehát első sorban a falubeli asszony-népre terjesztette ki, mert erős a gyanu, hogy közülük egyiknek tudni kell a gyilkos kitérőit.

Az udvardi tragédia.

Komárom, július 15.

Az udvardi rémes tragédiáról, melynek egy egész család esett áldozatul, ma már részletes tudósítás van előttünk. Megtudjuk belőle, hogy Bachl János földbirtokos szerencsétlen spekulációi folytán vagyoni bukás előtt állott s az a gondolat, hogy családját nyomorban hágyja, érlelte meg benne a többszörös gyilkosság eszméjét.

Bachl János vagyonos földbirtokos volt, aki az örökségül rámaradt négy-ötötáz haldon gazdálkodott s ugyanennyit bérlet testvér-bátyjától, Bachl József állami főmérnök s államvasuti főfelügyelőtől.

A rossz termés és egyéb szerencsétlen spekulációk annyi adósságra döntötték a különben szorgalmas és takarékos gazdát, hogy vagyoni bukása immár elkerülhetetlen volt. Az idejé termése is olyan kedvezőtlennek mutatkozott, hogy utolsó reményességét elvesztette, hogy valaha is lábra álljon még.

Szombaton délután Komáromban járt, ahol mindenkinek feltűnt zavart magaviselete. Azt azonban senki sem sejtette, hogy milyen sötét tervvel foglalkozik. Ugyanakkor megfordult egy puskaművesnél is s ott két hatólóvetű, 12 mm. kaliberű revolvért vásárolt. Majd levelet írt Budapestre a nővérének, Polivka mérnök feleségének, melyben értesíti, hogy mire levelet megkapja, ő és családja nem lesznek többé az élők között. Másnap azonban, ugy látszik, megmondta a dolgot, mert sürgős táviratot küldött a nővérének, amelyben kéri, hogy levelet ne vegye komolyan, ő azt csak végső kétségbeesésében írta, de azóta ellát szándékát.

Vasárnap délután bátyja, Bachl József látogatta meg Údyardon. A két testvér a természetviszonyokról beszélgetett egymással, amelyből aztán szóváltás támadt közöttük. — Bátyja a birtoka után járó haszonbértséget követelte tőle, ami 10 000 forint tett ki s azaz a fizetendő volt, hogy ha a haszonbér ki nem fizeti, kénytelen lenne a természet lefoglalni s a birtok bérletét fölmondani.

Az igazított szóváltás után Bachl József haragosan hagyta el a házat s visszautazott Győrbe, Bachl János pedig visszavonult a kertjében levő lugasba s ott több levelet írt.

Este látszólag nyugodtan vacsorált meg nyolcz tagból álló családjával.

Vacsora után családja tagjait a cseledeknek is aludni küldötte, ő maga pedig szobájába zárkozott és újból több levelet írt. Éjjel 11 óra lehetett, amikor Bachl csendesen kiment az udvarra és megnézte a cseledházat, ébren van-e ott még valaki. Mikor aztán meggyőződött róla, hogy valamennyien nyugszanak már visszafért szobájába.

Éjfél után gyertyát gyújtott s az egyik revolvért magához vette, a másikat pedig ágya mellé az éjjeli szekrényre tette, hogy szükség esetén kéznél legyen.

És most az élete világos volt előtte, sőt majd nem félig leélve!

Ő és Vilmos elérték az egyik szintén a másik egészen az ötven évét, és husz év óta voltak házaskor.

És amint sétatál elgondolkozva, mert ez a tavaszi évad, mely a Vilmossal való ösmertésének és házasságának, az idősebbik fíja születésének és a kis leánya halálának volt az ideje, mindig elkomolyította — és Edna a szokottnál is gyöngédebb ragaszkodással csüngött azon a káron, mely oly régóta ott az ő védelme és támasza.

— Feleség, miről gondolkozol? Már egy negyed órája, mióta hallgatsz.

— Csak öt, édesem, mert bizonyos, — hogy azóta rég hallottam volna róla, — mondá Edna mosolyogva.

— Te és a fíjok azt gondoljátok, hogy valami borzasztó dolog történik, ha véletlenül öt percig befogom a számát.

— Jó, jó, de min törted most a fejcséket? szeretném hallani. Ednám, ha te minden szép és kedves gondolatod egy könyvbe tetted volna, te belőled ez időre egy híres íróné vált volna.

— Oh, nem, hálá az égnek! Mert akkor nem nézheték utánad és az öt fíjaid után.

De csak ugyan olyasmiről gondolkoztam, a miről írni valamelyik a házukhoz járó eszes emberek közül nagyszerű tárgynak találta volna.

— Mi volt az?

— A mint Kesztyegonon keresztül hajtottunk egy zálogházak az ablakában nem vett észre ezt a figyelemzetést? A ki nem váltott zálogtárgyak eladtak. Esembe jutott hogy emberi életünkben mily sok soha ki nem váltott korai zálogok vannak.

— Az igaz, mondá Vilmos szomorúan.

Bachl először a felesége-ágyához lépett amelyben ott aludt alig másfél éves kis leánykaja, Margit is.

Két lövést irányzott az asszonyra, az egyiket a fejébe, a másikat a szemébe. Utána egy lövéssel a kis Margitkát ölte meg.

A lövések zajára fölébredt tizenhat éves leánya, Ilona s az ablakhoz rohant, hogy meneküljön. Miután az ablak zárva volt, hirtelen az ajtóhoz ugrott, de ez is el volt retesztelve. Kétségbeesésében erre aya ágyához futott, hogy segítségül hívja, de atyja elrugta őt s kétszer rálőtt. Az egyik golyó a fejét, a másik a szívét járta át. A szerencsétlen leány a két halálos lövésre holtan rogyott össze.

Fölébredt eközben a tizenhét éves Rezső fiu is, aki éppen a VI-ik gimnáziumot végezte s csak s napokban érkezett haza szülőihez, hogy otthon töltse a szünidőt. A fiu látva az isszonyi vérengzést szintén menekülni akart, de atyja megragadta őt s az ajtótól visszavonszolta a szoba közepére. Kétségbeesett küzdelem fejlődött itt ki az erős fiu és atyja közt. Dulakodásközben atyja háromszor lött reája. A lövések egyike a karját a másik a homlokát érte; a harmadik hibázott! A fiu a nagy fájdalomtól összeesett ez volt szerencséje, mert atyja azt hitte, hogy meghalt s otthagytta.

A vérszomjos apa most másik fia, Aladár ágyához ugrott, aki II-ik gimnázista s ezt kirántotta a párnák közül. Reafogta s elűtötte fegyverét is de baj nem történt mert a revolverben már nem volt töltés. A fiu felhasználta ezt a pillanatot s az ágy alá bujt. A véres jelenet zajára felébredt a másik két fiu is az ötéves Jani és a tízéves Zoltán s látva a rémes vérengzést, idejükben ágyuk alsó részében a párnák alá rejtőztek.

Időközben az elkeseredett apa másik revolverét vette elő, s azt híven, hogy a gyermekeit nyugodtan alszanak a helyükön, az ágy felső részébe, a párnákba lött. A kis fiuknak így semmi bajuk nem történt.

A mikor Bachl családjával végzett még egyszer a feleség ágyához lépett s figyelmes nézte éle még. Mozdulatlan testét látva azt hitte, hogy már meghalt. Erre a saját ágyához ment loült annak a permére smagat fejelötte. A golyó jobbhalántékon ment be s egészen átfúrta a fejét.

A szörnyű vérengzés után kissé magához tért a sulyosan megebesített Rezső fiu s félrehuzva szerencsétlen Ilona nővére holttestét az ajtótól, kivánszorgott az udvarra és segítségért kiáltott.

A fiu lármájára rémülten ugráltak föl s a halószobához siettek, a hol majd megmeredtek az isszonyi látványtól.

A cseledék erre föllármázták az egész községet és orvosért futottak. A ház körül csakhamar egybegyűlt a lakosság s megjött Bachl Béla utaszhadnagy, Bach öcsése is, a ki éppen a szabadságidejét tölti Údy-on. A községi jegyző pedig távirati jelentést tett a főszolgabírói hivatalnak és az ó-gyallai királyi járásbírósnak amelyek meg a délelőtti folyamán kiküldöttek a helyszínre Feszty Béla főszolgabíró, három törvényszéki orvost — dr. Leney Imre királyi alügyészt és Szarka György királyi aljárásbíró, mint, vizsgálóbíró.

Az orvosok Bachlét s a négy fiutélve találták a többi már meghalt. Bachlét élet vesélyesen van megsebesítve s az orvosok nem biznak felépülésében.

Ellenben a Rezső fiu sulyos sebekben fekszik, megfog gyógyulni. Az Aladár, Jenő és Zoltán gyerekeknek az ijedségen kívül — semmi bajuk sem esett. A sebesülteket az orvosok az érsekújvári kórházba szállították s most ott ápolják őket.

A halottakat hétfőn délután boncolták fel a törvényszéki orvosok és ez alkalommal jegyzőkönyvbe vették, hogy a szerencsétlen

— Edna sietett a tárgyat megváltoztatni.

— De mi nem moralizálni jöttünk ide. Beszélj nekem a Sevenoaks Lottagerol.

Ez egy évek óta reménytelenül álmodott terv volt, melyt ez évben a teljesülés felé haladt.

Edna egész életében gyűlölte Londont, és még is kénytelen volt abban lakni. És Stedman Vilmos az utolsó husz év alatt — egész életben elhatározta, hogy ha egy kis vagyonhoz jut, azt egy cottage vásárlására fordítja, hogy az ő vidéken született és vidéken növekedett felesége, az ő szeretett réjtjei és virágai között, akkor talájon menhelyet a mikor, neki tetszik.

— Igen, majd későbbben mindent elmondok neked a cottageról. Ez legalább nem tartozik a kiválatlanul maradt zálogok közé. Nekünk nem sok volt azokból.

— Oh, nem! Hálá érte az Istennek — oh nem.

— Néha, midőn életünknek erre a husz esztendőjére vissza nézek és elgondolom, hogy te édesem mivé tetted azt —

— Nem én; az Isten tette azzá, a mi.

— Igen, te általad.

Megállott, a felesége karját eleresztette és tetőtől talpig végig nézte.

— Olyan kicsi asszony a lelkem! mondá gyöngéden, de minő erőly lakik benne. Midőn szegények voltunk — ezek a csepp kis lábak hogy fáradtak egész nap — és ez a drága kis fő mennyi elmés találékonysággal gyötörte magát!

Milyen bátorság és vidámság lakozott a szívében.

— Az egész világgal és annak minden gondjával csüggedés és félelem nélkül állott szímben.

— Ugyan mitől féltél volna, hiszen az

Bahl beszámíthatatlan állapotban követte el kétségbeesett tettét.

Bachl gyilkosság elkövetése előtt levelet intézett rokonaihoz, a melyben arra kéri őket, hogy bocsássanak meg neki borzasztó tettéért, de nem tudta elviselni azt a tudatot, hogy családja az ő bukása folytán áldozatul lesz dohya egy bizonytalan életnek. Sem magát, sem családját nyomorok kienni nem akarta, inkább elviszi őket magával a más-világra.

Vidéki levél.

Humoród-fürdő, 1896. jul. 14.

Kedves olvasó, ne várj tőlem fürdői levelet hisz akkor részben már divatját multák, másfelől pedig vagy a fürdő reklámjéért, vagy ellenkezőleg ennek lerántásáért iratnak. Én egyike sem vállalkozom.

Pedig reklámra ugyancsak nagy szükség volna e kis fürdőnek, a melyet a természet valóban nagy kincsessel látott el t. i. a legkitűnőbb vasúsvízzel. Ide kellene jönnie az ország ezer meg ezer v é r s z e g é n y hölygének; mert innen ide színt, élet erőt, vig kedélyt vinnének haza.

De mikor még a magyar orvosok sem ismerik. Külföldre küldik betegeteket, mert csak annak leírását, analízisét s főleg reklam-ját olvasták. Mit tudnak ők a szegény Humoród fürdőről? Legfeljebb rossz oldalról ismerik.

Különös! A mi szegény hazai fürdőinket azzal vádolják, hogy nem nyújt kényelmet, rossz a koszt. Ha azonban elutadják küldeni betegeteket esetleg olyan helyre, a hol zsemleivel traktálják őket. Hát ott jó-e a koszt? De hát használ a betegnek — mondják ők. Nos e kis fürdő is használhat, s mégis csak nem cserélnek föl étkezésünket a zsemles németekkel. Kényelmetlen a fürdő?

Hát bizony kényelmes-e Kneip-féle meztálálból sőtifkálni?

Nézetem szerint csak is arról lehet szó, hogy használ-e a betegnek?

Ha használ a zsemle, strott féle kurára szorult betegnek, s használ a százféle kellemtelenséggel járó Kneip kura a másíknak, — bizony akkor a vérszegénység, idegbetegnek nek és sokféle női bajoknak egész bizonyosan használ Humoród.

Hogy a kitűnő vizű magyar fürdők nem látogatják elegendő, oka egyfelől az orvos, a ki nem ajánlja, s másfelől az emberi hiúság, a melyet inkább kielégít a fürdő istenverte német neve.

Ha az irányadó körök a Humoródfürdő csodás vizét annyira ismernek, a mint kellene, talán már rég átvette volna az állam, — hogy nagyszerű kiépítése után ezer és ezer embernek adja vissza életét.

Megles az idővel bizonyára, s addig is igen helyesen teszi minden idegbajos és vérszegény, ha ide jön.

E szép fényvesektől körülvevett kis fürdő egyszerű és olcsó. Nincs luxus. Öltözni nem kell. Ruhátarát otthon hagyja az ember.

Naponként 4 órát tart a kitűnő czigány zene. Van postája és igen közel távirda álmomása.

Aprópó czigány zene!

Ezzel az igaz történet a napokban egy kis visszaélés a mit az alispán ur becses figyelmébe ajánljuk. Egy szép reggel ugyanis a czigányok közül csak az öt gyengébb állott elő. A többi főbíró, fürdő biztos" elkommandírozta valami privát mulatságba, a nélkül, hogy a vendégek engedélye kikértezt volna. Ha csak ugyan a főszolgabíró merészelte volna tenni, — járjon el az alispán a töle megszokott szigorral.

Ugyan csak az alispán figyelmébe ajánlunk még valamit. A község kivan szolgál-tatva az udvarhelyi bérkocsisok zsarolásának.

élet gondjaival nem egyedül kellett megküzdenem.

Mindig ketten voltunk. És mindig teljes egyetértés volt közöttünk.

— Talán nem mindig és nem egészen — mondá doktor Stedman.

Főleg midőn emelkedni kezdtünk a világlában és én meggondolatlan lettem volna, csak hogy ez a komoly kis arcz rendben tartott.

Ki tiltotta be a broughamot és békített ki a bérkocsissal egész addig, míg adósság nélkül tehát becsülettel tilthettem a magam kocsjában?

Ki utasította vissza évről-évre a fürdőre való menetelt, csak azért mert tudta, hogy azért a férjének keményebben kellett volna dolgozni? azért?

— Vilmos! — mondá Edna nevetve es toppantra a kis lábával, ámbár könnyek voltak a szemében, fogd be a szádát, vagy ezt a verset idézem ellened:

„Ki csókol meg, midőn elestem?
Ki mesél hogy bajom feletsem?
Ki csókolá hol fájlálam?”

Anyám!

De tevé utánna komolyan, — lehet hogy sok tévedést csináltunk, sőt talán egymás ellen is vétettünk, — de azt az ígértet mit férjem az esküvőre napjánt tett, hűségesen beaváltotta. En is el tudnám mondani a történetemet — a te kifoghatatlan türelmedről, gyöngédségedről, önzéstelenségedről és önmegtagadásodról — a mi a férfinak sokkal nehezebb mint a nőnek. De nem mondom el semmit, csak ha előbb találók felmenni és ott az anygáloknak mondóm el.

— Ne beszélj ostobaságokat, — mondá Vilmos.

És rögtön a Sevenoszi cottagerol kezdett beszélni.

Négy forintért viszik ki Homoródra! Párisban egy órai kocsisz 3 frank. Ki lehet számítani, hogy az udvarhelyi piszkos kocsi, rossz lovával és hájzsiros eszmájú kocsisával mennyi nyírel drágább, mint a párizsi gyönyörű — equipage.

Balaton-füreden, Hercules-fürdőn, Tatra-füreden és Magyarországi kisebb fürdőin is meg van szabva és pedig mérsékelt árral a kocsi díja.

Itt a legmagasabb ár 3 frt. kellene, hogy legyen. Tehát intézkedjék az alispán ur ez irányban. Késsitessen tarifát még e fürdő idény alatt.

Mielőtt bezárnám leveletem, megemlítem, hogy vasárnap a vendégli nagytermében egy igen jól sikerült, vidám hangulatu estély volt.

Legközelebről egyéb s talán érdekesebb dologról fogok referálni a t. szerkesztő ur engedelmével.

Kánitz Ágost dr. temetése.

Nagy részvét mellett történt meg tegnap délután 4 órakor a kolozsvári Ferenz-József-Tudomány-Egyetem váratlanul elhunyt nagyírti tanárának, dr. Kánitz Ágost temetése a főtéri gyászházból.

A notabilitások kevéssel 4 óra előtt mind összegyűlekeztek a gyászházban, az utczán pedig az ifjuság gyűlekezett. Ott láttuk többek között Hild Gyula altábornagyot, Martin Lajos rektort és az itt tartozkodó összes egyetemi tanárokat és asszisztenseket, gr. Lázár István alispánt, Albach Géza polgármestert, Fekete Gábor tábla elnököt, Hepdes Miklós tanácselnököt, Gyarmathy Miklóst, dr. Groisz Gusztávot, dr. Koch Antal, és dr. Istvánffy Gyula muzeumőröd Budapestről és még számos előkelőséget.

Délután 4 órakor összegyűlt a család, dr. Kánitz Ágostonné az özvegye, Kánitz Arisztides és Dorottya gyermekei, öz. Kánitz Simonné és ifjuság édes anyja, Munkácsy Kánitz Irma nővére, és sógorai: Plosz Pál, Plosz Sándor, Plosz Béla és a többi rokonok a ravatalnál.

A ravatal körül négy pedellus állott diszruhában, a ravatal lábánál az elhunyt dékani nyakláncza és érdemrendei fektettek. 4 órakor Bíró Béla apátplébános szentelte be a koporsót fényes kísérellel, melyet azután a négylovas gyászkocsira helyezték el a koszoruk egy részével, melyek már nem fértek el a külön koszoros kocsin.

Ezután elindult a hosszú, szomorú menet, elől gyászlobogó alatt az egyetemi ifjuság haladt majd a notabilitások és a papság a koszoros és gyászkocsi, mely után a gyászba borult család haladt.

Az ut mentén és a temetőben is nagyszámú közönség adta meg a végtisztességet a jeles tudósának.

A sirnál, miután a koporsót a papság ismét beszentelte, dr. Fabinyi Rudolf egyetemi tanár tartott megható szép gyászbeszédet. Beszédjét lapunk holnapi számában közöljük.

Kiemelte az egyetem mély gyászát, — mely hirtelen érte a nagy ünnepegekre készülő alma matert, felsorolta Kánitz nagy érdemeit mint tudósak és tanárnak egyaránt. A szép beszéd mindenkit mélyen meghatott.

Utána Krenner Miklós bölcsélet hallgató butszott el a tanítványok nevében a feledhetetlen jó tanártól. Ezután a beszéd után elföldelték a koporsót.

Ez a terv annyira tetszett neki, hogy a legaprólékosabb részleteket egy kamazs élénkséggel tárgyalta és Edna csak későre vette rá magát, hogy egyedüli ellenvetését megtegye — a mi az volt, hogy ugyanazon vasuti vonal mentében volt és csak néhány mértföldnyi távolságra — Holywel Halltól.

És ha, amint Letti mondá, a férjének kifogása van az ellen, hogy a mi családunkkal érintkezzenek, ez kellemetlen helyzetbe hozhatná a testvéremet — szegény Letti!

Vanderderkenné az utolsó látogatása óta Edna mindig „szegény Lottinek” nevezte őket.

— Én nem látom át, hogy a Vanderdecken ur vagy a felesége iránti tekintetből miért kellene nekünk a terveinket megváltoztatni. Ők soha sem voltak semmi tekintettel irántunk, tehát mi sem tartozunk velők szembe semmivel.

Vilmos ezzel a szigorúsággal határos komolysággal beszélt, mit a felesége testvére vonatkozása mindig előidézett nála, és Edna szeliden válaszolá:

— Igazad van e boldonság volna tölünk e nehézséget számba venni. De azért azok léteznek, és tudom, hogy te még én nálam is inkább fogod azokat érezni.

— Lehetséges, miután te csak enmagadért értesz azokat, míg én te érdelem. Ez nagy kőviselést csinál. De édesem ne beszéljünk e tárgyról.

— Mikor a testvérednek tetszik a házamhoz jönni, jöhet, mert az a te házad is: de ne várd tőlem, hogy én az ő házába valaha belépjek. És én megveszem ezt a kellems kiscottagét, és benne lakom, még ha éppen Holywel Hálnak az árnyékában — volna is.

(Folytatása következik.)

Ma délelőtt 10 órakor volt a rekviem az elhunyt lelkiüdvéért a piaristák templomában.

Nyugodjék békével!

MINDENFELE.

Kolozsvár, július 16.

— Gyász istentisztelet. Dr. Kánitz Ágost elhunyt egyetemi tanár lelki üdvéért ma délelőtt 10 órakor a kegyesrendiek templomába gyásziistenti tisztelet tartott. A misét nagy segédlettel Schickmann Endre, helyettes háziönök mondta. Az istentiszteletet a családtagok és rokonokon kívül, az egyetem tanárai és nagyszámú ajátatoskodo közönség vett részt.

— Zene a parkban. Kolozsvárt a sétaterén kívül a legszebb idült és sétáló hely a tencsintéri park, mely díszére válna bármely nagyvárosnak. Az idén különösen nagyon szép s minden délután tele van sétáló közönséggel. Igen kedves meglepetést szerezhetnének a publikumnak a közös és a honrendkarok, ha felváltva itt is némelkor sőtahangversenyt rendeznének. Hild Gyula altábornagy, ki szintén igen gyakori látogatója a parknak, bizonyára készséggel megfogja adni az engedélyt a játszásra.

— Mese a fiul kegyeletről. Élt egyszer egy papa, a ki az ő egyetlen fiát nagyon-nagyon szerette. — Ez a papa sokat dolgozott, küzdött még az ő egyetlen fia tékozlás és szerette. Hanem azért a papa mindent elkövetett fia boldogítására, sőt még országgyűlési képviselőnek is megválasztatta. Történt pedig, hogy az atyja beteg lett és meghalt s a közönség részvéte kísérté ki a családi sirboltba, melyet az öreg sok költséggel és azazal a gondolattal épített, hogy örök álmát övéivel együtt egykor abban alussza, nem háborítva senkitől. A sirbolt homlokzatán nyitott könyv lapján fényeskedett a családi név, hogy lássák az emberek, hol pihennek a jötekönyű öreg nyugvó porai. A fiu atyja halála után egymásután adta el a földéket, a kertet, a házat s mikor mindennek vége volt, gondolt egyet és áruba bocsátotta a családi sirboltot is. É s maholnap a beczéztető öreg apa hamvai a beczéztetett fiu jóvoltából megháborítottak és örökös nyugvó helyét is el kell hagynia, mert szeretett fia, kinek mindenét adta, még a sirban sem hagyja tetemet pihenni.

— Társas estély. A Történelmi Lapok s a kolozsvári orsz. történelmi ereklye-muzeum közöl csopor toslt társaság tegnap este a 45-ik összejövetelét rendezte. Aug.—Szept. két nyári hónapban szünetelni fog és deczember 15-én fogja tlni a társas estélyek 50-ikének jubileumát. Az estélyen megbeszéltek a honvédelmék felszentelésének részleteit s annak fenntartási alapja javára maguk között adakoztak.

— Nagy idők tanuja. Kovács József Háromszék megyei berecski születéstú Mátyás huszár tizedes élete hetvenedik évében Szász Fenesen hossza betegség után 16 án hajnalban elhunyt. Temetése holnap d. u. 4 órakor lesz a szászfenesi r. k. temetőben. A sirnál az elhunytat régi bajtársa, a Persán Gerő a kolozsvári honvédegyet választmányi tagja fogja elbucszatni. — Az elhunyt a míg munkabíró volt a különböző nradalmak gazdasági ügyeit vezette. Nyugodjék békével.

— Lesz-e választás az idén? A lapok ugyanis ezelőtt egy pár héttel tele volt azazal a meglepő hírrel, hogy az országgyűlést az ősszel feloszlatják s még ez évben új választás lesz. Mint hogy minket előkelő politikai körökből értesítenek a feloszlásról azért hallgatnak a lapok, mert a kormány magán uton megkereste a szerkesztőségeket hogy tekintettel a kiállásra és a millenáriis ünnepegekre a kiállást bezárásáig ne fessegessük ezt a kérdést.

— A Makroczy-Bánfalvi színtársulat felsegítésére az úvilágban rendezett műkedvelői előadás jövedelmén kívül adomány is érkezett be, mit a társulat itt időző tagjai között ki is osztottak. A kiosztás ma d. e. történt meg. A tagok közül Heltay Nándor a maga részére eső adománnyról társai javára lemondott.

— Dr. Kánitz Ágost utódja. Egyetemi körökben bizonyosra viszik, hogy dr. Kánitz Ágost elhalálása következtében a kolozsvári tud. egyetemen megüresedett növény-tani tanszékre nemsokára dr. Istvánffy Gyulát a budapesti egyetem magántanárát és a nemzeti muzeum örét fogják kinevezni. Dr. Istvánffy a kolozsvári egyetemen végzet felsőbb tanulmányait s több ideig tanárség volt dr. Kánitz Ágost mellett. Kolozsvárról ezelőtt hat évvel távozott el, a mikor is a budapesti nemzeti muzeumbz neveztek ki őrré. Dr. Istvánffy Gyulát szakkörökben úgy ismerik, mint alaposan képzett komoly és hivatásának élő fiatal tudóst, a

elsősorban van arra hivatva, hogy doktor Minz Ágost helyét elfoglalja.

— **Tömeges gombamérgezések.** Tegnap Kolozsvárt gombamérgezések következtében több beteg lett. 7 óra felé két helyre is hívták a mentőket. A kolozsvári vasúti órák János és a felesége, valamint anyja és Györgyné, továbbá a kardosfalvi vasúti órák P. P. János mérges sárga gombákból lettek rosszul. A derék mentők a helyszínén kezelték őket s nem is szállították be őket a kórházba. Egynek állapotja veszélyes, a többi már túl van minden veszedelmén.

— **Ki ad építési engedélyt?** Tán egy kérelem sem történik annyi visszaélés az építkezéssel, mint Kolozsvárt. Joggal kérdjük ki veszt részt az építkezési engedélyezés megélőzélésén építési engedélyre: melyik szak közeg állapítja meg például az utcák irányvonalát és jelöli az építési helyét és vonalát és ki ügyel fel arra, hogy az új épületek éppen a szintet építessék fel, a mint azok engedélyezve vannak? Kérjük, éppen az alábbi esetben a mérnöki hivatal: Ki adott engedélyt például Kiss Sándor kereskedelmi akad. igazgatóságának arra, hogy szentegyház-utca régi házának helyén egy újat építsen és azt a régi vonalon kívül haladjon egy méternyire kioltja az utca vonalába és ezzel még jobban megszüktesse az utat? Ismét megkérdezzük: ki ügyel fel általában azt, hogy az építettek és az építések hasonló visszaélést ne kövessenek el, mint a szentegyház-utca történetét ki felelős ezeket a visszaéléseket? És végül mikor lesz már vége Kolozsvárt építési engedélyekkel annak a sok visszaélésnek.

— **A kolozsmegyei tanítók figyelmébe!** Kozma Ferenc kir. tanácsos, tanfelügyelő és társai vége felé Kolozsmegye tanítóit, tanítóit, óvodást egy tömegben személyesen óhajtja megkérteni Budapestre az ezredéves kiállítás megtekintésére. A kik ezen felrándulásban résztvenni óhajtának ebbeli szándékukat 9 nap beküldése mellett azonnal, de legkésőbb július 17-ig Kozma Ferenc tanfelügyelő úrnak jelentsek be. Ezen 9 frtért minden egyes tanítót kap fel és leutazási jegyet, 3 napi ellátást, 3 napi teljes ételmi ellátást (reggeli, ebéd, oszonna, vacsora) és 3 belépti jegyet a kiállítás területére. A ki nejt vagy gyermekét is inni akar, érettek is a 9 frt különben beküldendő. A felutazásra már is számszerűen jelentkeztek úgy tanítók, mint tanítóné. Minthogy a jelentkezők számát a kiállítás igazgatóságához előre be kell jelenteni és a pénz felkölteni — azok, kik az említett határidőig a személyenkénti 9 frt nem küldik be — az utazásban részt nem vehetnek. Remélhető, hogy a kiállítás igazgatóság által a tanfelügyelő úr közbenjárására nyújtott ezen rendkívüli kedvezményt a tankertület mindenik tantervére örömmel veszi igénybe. A felutazásra jogosító jegyet, mihelyt az az igazgatóságtól leérkezik, az érdekelteknek azonnal megküldi a tanfelügyelőség s akkor indulás napja is — mely minden esetre július utolsó napjaiban lesz, pontosan tudatva lesz.

— **A honvédeknek hangversenye.** A kolozsvári honvédeknek, tegnap este a New-York szálló éttermében igen érdekes darabokból egybe állított műsorral hangversenyt adott a nagy számú közönség élvezettel hallgatta a zenekar által kitűnően előadott darabokat a koncertnek minden szám után kifejezést adott. A zenekar a legközelebbi szombaton ugyancsak a New-Yorkban fog hangversenyt adni.

— **Huszan irtak alá a kérést,** melyet Kolozsvár város hatóságához az iránt nyújtottak be ma, hogy a hatóság a hosszú szappan-utca övön viz előtti kövezetét újítsa ki s a régi létesítsen. Az aláírók között vannak a utca tekintélyesebb polgárai továbbá a hatóság képző intézet kiváló igazgatója, több tanítói hivatalnok, — katonatiszt stb. — Folyamodóknak reményt nyújtottak arra nézve, hogy kérésük rövid alatt teljesítve lesz.

— **Katonazene.** Ma az 51. gyalogezred a Angol Királynő szállodában játszani fog.

— **Műkedvelői előadás.** A tegnapi műkedvelői előadás alkalmával, mely az itt idős színészek fellegélyezésére tetszés szerint alkott díjakból volt, begyűlt 42 frt 5 kr. Ebből kiadás 9 frt 72 kr. Így a színészek maradt 32 frt 32 kr. Nem hagyhatjuk elhanyagolni a Pál János és Barabás Róza társulatnak szívtűgyűjtését, hogy a pénzükkel közreműködtek; úgy szintén köszönetet mondunk e helyen is Brown tanár úrnak ki művészi játékával szíveségből működött közre, továbbá Antal L. hírneves zenekarral is köszönetet mondunk szíveségből által saját maga ajánlta fel magát a nemesség. A bizottság.

— **Járdát kérünk.** Több trencsintéri és szentegyház-utcai lakos azírán kereszte meg kívánjuk, hogy intézkedjen a városi hatóság, hogy a szentegyház-utca végétől a partig csináljanak egy keskeny átjáró gránit járdát, hogy esős időben nagyobb sár nélkül

lehesse a parkba jutni. Most ugyanis ott rakják a gránit járdát s így igen könnyen meglehetne azt a kudarabot csináltatni.

— **Felhívás!** Azon egyetemi hallgatók, kik az ezredévi kiállítás megtekintése végett az augusztus első napjaira tervezett csoportos felrándulásban részt óhajtának venni, f. hó 15-től 20-ig d. u. 5—7 között előjegyzés végett jelentkezzenek a ref. theologia kávéházban.

— **Ingyen permetezők kiosztása.** A Peronospora Viticola elleni védekezés előmozdítása szempontjából a nagym. földm. miniszter úr 120 darab „Budapest” nevű permetezőt küldött szegényebb sorsú szőlőbirtokokok között ingyen való kiosztás végett, miért is felhívjuk mindazok, kik említett permetezőkből kapni óhajtának, mielőbb forduljanak alolított igazgatóságához. Nem nagyenyedi szőlőbirtokok részére vasutoni vagy postán való küldés saját költségükön történik. Vinczellér iskola igazgatósága Nagyenyen.

— **Egy francia a német nyelvről.** A múlt század közepén ezeket írja Mauvillon a német nyelvről:

Valamely nyelvnek a barbársága a szók durvaságában és a nehéz kiértésben áll. Már jó ideje, hogy Németországban lakom s nem tudtam még megszoktatni fülemet, hogy a legtöbb német szó kiértése ne sértse. Senki sem fog meggyőzni arról, hogy strif, straf, misch, masch, tisch, tasch, ruft, luft, kinn, kan, kom, brick, brack-ba végződő szók kellemesen hangzanak.

A német nyelv barbárságának egyik erős bizonyítéka az a fáradság melylyel a német nyelvet minden idegen nemzet tanítja. Ismerek francziákat, a kik több mint 40 éve, hogy itt laknak s nem tudnak 3 szót németül.

Ki a hibás itt? Ők vagy a nyelv? Részemről megvallom, hogy rendkívüli fáradságomba kerül, míg németül hónapig megtanultam.

Másik nehézség az, hogy az en, zu, auf, stb. szavakat úgy messzire vetik az igétől, hogy jó darabig kell várni, míg az értelmét a mondatnak felfoghatjuk.

A németek dicsőségnek tartják, hogy nyelvtüket idegen szókkal vegyítik.

A nyelv előnye közé számíthatja, hogy a szöveget megváltoztathatja, mint a latin. — Mauvillon sok németet látott, a kik azzal dicsőítettek, hogy nyelvtüket nehéz megtanulni, sok német tudós nem tartja a fáradságos érdekesnek a francia nyelvet megtanulni, oly könnyű az.

Mauvillon a korabeli német költőkről is megemlékezik.

Mi az oka — kérde — hogy Németországnak nincsenek nagy költői? Figyelembe veendő, hogy a Goethe-Schiller klasszikus kora előtti időről van szó. Hiányzik náluk a szellem. Igaznak látszik az a közmondás: homo longus raro sapiens. A természet megáldotta őket testi előnyökkel, de a szellemmel már nem volt olyan bőkezű. Oly sok deréksége, egy nemzetnek nem ajándékozhatott.

A német költőknek nincs izlésük.

Azaz foglalkoznak, hogy anagrammákat és chronogrammákat írnak.

A pedansok nem tudják megkülönböztetni az igazi tudóstól, a szellemes embert az udvari bohóctól.

Németországon sok tudományos ember van, de kevés a szellemes ember.

Levélt azaz végzi, hogy még sok ilyen igazságot érez s felszólítja a bátrabbakat, hogy vessék azokat papírosra. g. k.

— **12 zsidó főrend.** Az „Alkot-

mány” gróf Zichy Nándor és gróf Eszterházy Moricz lapja írja: A Bánffy-éra alatt vérszemet kapott „honpolgárok” most már nem kisebb megtiszteltetés után sóvárogna, mint hogy legalább tizenkét zsidót nevezzenek ki főrendnek. Egyik orthodox estillapjuk, mivel most csak két zsidó „főrend” van s ezek egyike is kikeresztelkedvén, csorba esett Izrael becsületén, vakmerő arroganciával követeli már nyilvánosan, hogy, mivel a főrendiházban 394 tagja van legalább 12 Goldstein Sámait peherhamisítsa meg a népképviselőt! Ezt a millenáris zsidó rögösmét csak azért említjük föl, hogy megkérdéshessük egyszer már nyíltan is: csakugyan annyira Jeruzsálemnek tekintik már ezt a boldogtalan országot, hogy Jákobnak mind a 12 törzset képviseltetni kívánják még a főrendiházban is?

— **A király a hadgyakorlatokon.** Az idei gácsországi nagy hadgyakorlatokon jelen lesz a király is. Ez alkalomra egy új sátor és négy hordozható barakkot készítenek, a melyeket a király a kísérete Gácsországból és Varasd vidékén fog használni. A királyi sátor hasonlít Albrecht kir. herceg sátrához, a melyben az elhunyt tábornagy hadgyakorlatok alkalmával lakott. Három részre oszlik és nagy kényelemmel lesz berendezve. A barakkokat nem kevesebb katonai szakértelemmel készítették. A sátor és barakkok felett tegnap tartott szemlét az e célra kiküldött bizottság.

— **Fiatal apagyilkosok.** Az idei nyár hasonlatos kezd lenni a tavalyihoz — szennázó borzalmasságok dolgában. Gyilkosságok, tragédiák már-már napirenden vannak s az áldozatok és szereplők alacsony sorsu és előkelőbb körből kerülnek ki egyaránt. A tegnapi orgyilkosság és családirtás után, ma topolyai levelezőnkől érkezett hír egy családi drámáról, amely szintén elég si-

vár és megröndítő. Becskey József valamikor jómódú parasztagazda volt, de könnyelműsége szegénységre jutatta, csakhamar nyakára hágott gazdaságának. Vad természetfelelemessé is tette s csak nemrégiben tért haza a váci fegyházból, ahol nyolc esztendő töltött gyilkosság miatt. Valamivel csöndesebb ember lett belőle s a községi elűjárások mint csösz alkalmazta a városi földesken. Míg a börtönben szünylődött, több ízben értesült arról, hogy felesége az alatt nem a leghűségesebb asszony volt, azért amióta, — hazatért sokszor viszálykodtak a házastársak Becskey ilyenkor annyira dűbe jött, hogy éles késsel a kezében vadállatként rohant a gyenge testalkatu asszonyra s meg is öli, ha két markos fia közbe nem lép s hatalmas ütlegekkel le nem csillapítja. — Tegnapielőtti országos vásár volt Topolyán és Becskey alaposan lerészegedett a laczikonyhában. Éjféltájban hazavánszorgott s szörnyű lármát csapott. Az asszony se hagyta magát amire Becskey újra hatalmas késsel rontott rá, s már torkon is ragadta, hogy leszúrja. Ekkor a szomszédságban alvó fiuk felriadtak és fejüket ragadták és néhányszor lesújtottak apjuk fejére. Becskey véresen bukott le s néhány percnyi kioldás után meghalt. A gyilkosokat, akik 16—17 esztendősek a rendőrség bekísérte a járásbírószághoz.

— **Szérum a tudóvész ellen.** Hónapokkal ezelőtt híre ment, hogy tudóvész ellen szérumot találtak fel. A hirt nagy kétkedéssel fogadták és megegyeztetni igyekeztek orvosi körökben. Most azonban határozott alakban jelentik Berlinből, Behring a tudóvész ellen szérumot talált föl és azt még ez év végéig be is fogja mutatni.

— **Gyilkos hadapród-növendék.** Koritza József bécsi hadapród-növendék e felett való elkeseredésében, hogy a vizsgán megbukott, ma délután a hadapródiskola lépcsőzetén revolverből rálőtt Schidelka tanárra, a kit a golyó bal vállán súlyosan megsebesített. A szerencsétlen fiú eldobta fegyverét szűkösben igyekezett menekvést találni de csakhamar utóérték és átadták az illetékes hatóságnak. Schidelka tanár állapota kielégítő.

— **A bikaviadali áldozatai.** A bikaviadalt, ezt a vad, középkori mulatságot most Spanyolország után Franciaország eleventi fel. A múlt évben sokat beszéltek a szegény Lebaady páncsi bikaviadalról, amelyeket a személyes kis milliomas külön e célra épített cirkuszban rendezett és ahol ő maga is fellépett mint toreador. Most két veszedelmes bikaviadalról adnak hírt Franciaországból. Perpignanban (Dél-Franciaország) történt mindakét eset mely remélhetőleg visszariasztja majd kissé az új sport különben is kisszámú hívet a további veszedelmes játéktól. Tito, spanyol toreadort egy felbőszült bika letépette, aztán a szarvára kapva a levegőbe dobta. A szerencsétlennek végül a hasát hasította föl a megvadult állat, hogy haldokolva szállították el a nézőtérrel. A felízgatott közönség azt követelte hogy az állatot öljk le, de ez ellen a cirkusz igazgatósága tiltakozott erősen. Ugyanekkor egy másik pepignani arénában a megvadított bika egy spanyol és egy francia toreadort súlyosan megsebesített.

A közönség köréből. *)

Levél szerkesztőhez.

Kedves barátom!

Becsés lapodnak keddi számából örömmel veszem észre, hogy az ellenzéket jogai szakkapra kezdde átalakítani. „Egy szinpartoló” a Bánfalvi contra Szenes Károly ügyet (kül-farkas utca 2. sz. kintőn száraz deszkák!) nyilvános és szakzszerű jogvita tárgyává kívánta tenni. Szívesen hozzászólok a kérdéshez — sőt kötelességem is, — mert mi türelmes tagadás magam is ludas vagyok a dolgotban. Szenes Károly ugyanis előzőleg hozám fordult ügyvédi tanácsért és én adtam neki azt az utasítást, a melyből ily váratlanul az a bonyodalmas historia kerekedett ki. De ha már azzal az érdekes kárterítési pörrel akarunk foglalkozni, akkor először is tisztázunk a tényállást. Különbben hogy adják meg a kolozsvári jogászok pedig több százan vannak — kívánt vélemény? Tehát: Tüske Pál barátunk tévesen írta, hogy a tornavivodát Thalia közös adósságra épült. Dehogya. Csak közös hitelre.

Adósságam nem volt akkor sem Bánhegyi urnak, sem Makróczy urnak, — legalább tudtommal nem Ezeket csak azután csinálták.

Nyomatatták a szinpalat — hozomra. Kibérelték a Tornavivodát hitelre. Felépítették a szinpadot — kölcsöndeszkből adósságra. Festettek függőnyt díszletet váltóra. Bevezették a gáz nyílt számlára. — Szerzeket székeket, zongorát hozom viszem, teszem és igéremre.

Pénteken aztán leittott a Krach. Jött a házigazda, és lefoglalta a Mestizségeket meg a Triska zongoráját. Jött a váltóhitelvező, lefoglalta a Szenes pádjait. Jött a gázgyár, elzárta a csapot.

Nem maradt ott egyéb lefoglalatlannul barátom, mint a hazafi lelkesedés szent tüze.

*) E rovat alatti közleményekért a felelősség a beküldőt illeti. Szerk.

Ekkor futott hozzám Szenes tanácsért. Elmentem vele a színhelyre. Épen jókor érkeztem arra, hogy a végrehajtónak a protokollumot beporozni segítsék.

Előfogtuk az igazgató urakat. Megmondtuk neki, hogy Szenes pénzt nem kapott. — No de ez nem baj.

Hogy a kölcsön adott anyagok deszkák gerendák stb. szétarabolása által tetemes kárt szenvedett. Ez sem baj.

De ha az ő anyagjait más hitelezők még le is foglalják ez már aztán baj.

Intézkedjenek tehát de rögtön, hogy a kliensem tárgyait több baj ne érje; igazítsák el a már elrendelt többi foglalásokat, mert különben vége a creditnek — nincs többé kölcsön.

Erre az igazgató urak reális biztosíték gyanánt felajánlották a közönség hazafias lelkesedését. Az okvetlenül el fog jönni, csak lassít.

Erre azt mondtam Szenesnek: Uram ön adott kölcsön anyagot, ígérték 100 frtot, nem adtak semmit. Önnek szét darabolták vagy 3—400 frt ára deszkáját, károsodik mellette legalább 150 frtot. Az ön pádjait lefoglalták már a városi szegények járára cirka 20 forintért, összesen 280 frt. En ugy vélem ez hazafiságból Bánfalvi urét elég volt. Ha ön akarja kifizetni meg a nyomdászt meg a gázgyárt meg a Tornaeszközlet, meg a vendéglistát, szabót, szerszert, péket frizeurt meg a többi hazafiat, — akkor mehetünk haza. De ha nem akarja, hogy az eddigi 280 frtján túl még vagy 600 frtja odavesszen, akkor hozassa el az ácsait, — de rögtön, mert a mire a járásbíró a fekete-kávéját megitta, — akkor már késő.

Akkor már ön egyedül fog sirni és beállhat — ön szerint tragikának — szerintem naivanak.

A szinigazgató urak mindezt meghallgatták, busan bólintgattak hozzá, — és aztán — Bánfalvy ur méltóságos léptekkel sietett... összehakolni a díszletekből a mit még lehetett, és eltenni láb alól a boldogabb jövő számára.

A mi sikerült is.

A teremben pedig rontottak bontottak az ácsok... messze hangzott a kalapácsolások... Kitért a tornavivoda nagy termetesen áll szept. 1-g.

Jertek tehát kolozsvári jogász kollegák. Tartsunk négytűt benne. Vitassuk meg alaposan és szakzszerűen, minő injuriát ejtett benne Szenes Károly, Bánhegyi és Makróczy urakon.

Baráti üdvözléssel

Dr. Hombár Mihály.

Az udvari tanácsos üzelmei.

Nagyselyk, 1896. júl. 3.

Előre is kijelentem, hogy befejező közleményt írok; ezen sok szennyességeknek és piszoknak a t. közönség elé való tárása t. olvasó közönséget is untatja, különben magam is, dr. Jezeritzky János tanácsos ur üzletszerű üzelmeitől már kezdek undorodni, s hiszem, hogy jellemrajzom illetékes helyen figyelemre méltatni fog.

A tanácsos ur „uradalmát”, melynek adója után a mihályfalvi községi képviselő testületbe, mint virilis nem juthatott be, s melynek adóját ezen okból fennebb emeltetni és elemi csapások okából teljesen töröltetni kérti szokta, avagy kérte gazdatisztekkel, illetve béres gazdákkal kezelteti.

Ilyen béres gazdája volt 1889-ben Vitályos Imre derék székyi atyánkfia, kit ilyen minőségben felfogadtott, s ki neki cautiokép egy 247 frtról szóló takarékpénztári könyvecskét át is adott.

Szolgálati szerződés írásba foglaltatott és szegény székyi atyánkfia abban az udvari tanácsos urnak per esetére szabad bíró választási jogot adott.

A gazdasági év még nem telt el és Vitályos Imre a szolgálati viszonyt felmondani volt kénytelen, mely felmondás az uraság által el is fogadtatott.

Miután az uraság sem a hátrálékos bért, sem pedig takarékpénztári könyveskéjét ki nem szolgáltatva, Vitályos Imre a méltóságos urat a megyesi kir. járásbírósnál beperesítette. A kielégítést végrehajtást azonban az uraság ellen nem tudta vezetni, mert míg a per felsőbb bíróságnál járt beperelte a méltóságos ur Imre Vitályos bátyámat a sopronyi kir. járásbírósnál, a hol makacsagyi ítéletet kinyert és ez alapon a már kiadtni kért takarékpénztári könyvecskét lecsipte, lefoglaltatta.

A derék székyi tiheti nyomát most már a kézdívárshelyi takarékpénztári könyveskéjének, fujhat a markába daczára, hogy jogerős törvényt kapott, hogy az uraság adja ki neki véres verejtékekkel összekapartott és zsugorított pénzeskéjét.

Vitályos gazdának hült helyét, 1890-ben elfoglalta Mohai József, Mohai Sándor gyulafehérvári orsz. képviselő egyik távoli rokona, mihályfalvi kiskiribokos.

Ez is szerencsétlenségére megnyomta ujjával a dr. Jezeritzky ur által készített írást, minek az lett vége, hogy őt az „uraság” ugyancsak a soproni kir. járásbírósnál elött állítólagos károk iránt beperelte, ez állt Oláhországba kergette, a legnagyobb nyomorban hagyván hátra nejét és kiskoru gyermekeit.

A mig vidékünkön született Mohai József az uradalmat kezelte, a tanácsos ur egy kis csúrral ohajította uradalmi gazdasági épületeit szaporítani.

Mohai ezen munkának teljesítésére Axente Juon, Gaban Juon és Szucs Juon

nagyselyki paraszt úcmesterekkel szerződött, kikkel az „uraság” ugyancsak írást csinált.

Miután a készített csűr a tanácsos ur nagyvárosi, modern igényeinek nem felelt meg, beperelte ezen bocskoros vállalkozókat a nagymártóni (Györgygye) kir. járásnál elött 97 frt kár összeg megfizetése iránt. A szegény bárom vállalkozó Nagymártónban nem tudván utazni; talán a szolgabírói járásból sem tévén ki lábukat, Nagymártónban elmacsoltattak és most meztől átkozzák a magyar igazságszolgáltatást és félnek a kabátos uról, mint ördög a tömjéntől és a megtorlást várják Raciú és Lukaciutól.

Nem csudálkozhatni ha a Bécsben lakó ezen magyar földes ur Mohainak eltávozása után béres gazdát nem kapott.

A tanácsos ur, ki nem közönséges ember, hanem a bécsi és budapesti egyetemek jogtudora, tehát cs. és kir. jogtudor oly képt segített magán illetve uradalmán, hogy ezt gondnokság alá helyeztetni kérte.

A mi megyei ármai székitk belement ebbe a különös kérelembe, látván kényezőnek sallangos czímét és titulussait, a bírtoknak zár alá vételét elrendelte, foganatosításával megbízván a bolya berethalmi járás szolgabírói hivatalát.

Utóbbi hivatal foganatosította is ezen zárlatot, felszólítván ennek keresztülvitele után kérélemzőt, akkor tájban udvari titkár urat, a zárlat foganatosítási költségek befizetésére.

A nyájas olvasó most már azt hinné, hogy kényező udvari tanácsos ur ezen költségeket nyomban kifizette és a gyors eljárásért megelégedését kifejezte volna.

(Vége köv.)

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék” táviratai, telefon tudósítái, és sürgöny-levelei.)

A kiegyezés.

Budapest, júl. 16.

A kereskedelmi és vámszövevény ügyében a miniszterek ma Bécsbe utaztak.

Veltük mentek, Popovics, Liptay, Kilenyi miniszteri tanácsosok.

Ezenkívül Bíró és Ottlik miniszteri osztály tanácsosok és Hutya dr. tanár.

A kiegyezési tárgyalásoknak most a főtárgya lesz a cukor adó, mivel a többi tételre nézve a tanácskozások be vannak fejezve.

Faure.

Budapest, júl. 16.

Faure, a francia köztársaság elnöke a merénylet után Reimsba utazott, az orléáni szűz szobrának a leleplezésére.

Az indóháznál nagy tömeg fogadta, zajos óvációval.

A pályaudvaron a diplomácia összes tagjai megjelentek, kik kifejezték szerencse kívánságukat.

Reggeli után az elnök fogadta a tisztelgéseket, azután a szobor leleplezéséhez ment, a hol a szobor megalkotójának átnyújtotta a becsületrend nyakkeresztjét.

Sándor király Budapesten.

Budapest, júl. 16.

Sándor szerb király Szimits, bécsi nagykövet kíséretében közelebből Budapestre jön a kiállítás megtekintésére.

Kossuth Olaszországban.

Budapest, júl. 16.

Kossuth Ferencz ma elutazott Olaszországba fivére látogatására.

Lázadók.

Madrid, júl. 16.

Cubai lázadók elfogtak egy kaliforniai bárkát az összes legénységgel.

Matusas mellett pedig egy vonatot felrobbantottak. 6 ember meghalt, igen sokan megsebesültek, több kocsi teljesen összerombolódott.

Elhunyt bíboros.

Komárom, júl. 15.

A kardinálók szent kollegiumának dékánja Monacs Rafael la Valletta ma Agerolában Nápoly mellett, hová egészségének helyreállítása végett utazott, meghalt.

Gyilkos milliék.

New-York, júl. 16.

New-yorkból táviratozzák, Vanderbilt Cornelius, a milliomas paralitikus tñnetek között súlyosan megbetegedett.

Főszerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Felelős szerkesztő és lapfőigazgató:

MAGYARY MIHÁLY.

H I R D E T É S E K.

A kolozsvári kir. törvényszék elnökétől.

Szám: 1714—1896.
eln.

520. (3—3)

Árlejtési hirdetmény.

A kolozsvári kir. törvényszék, vizsgáló-bíró és a Kolozsvárt székelő két kir. járásbíró hivatalos helyiségeinek fűtésére az 1896—1899. évekre szükséges, mintegy 1222 m³ tűzifa szállításának biztosítása céljából folyó évi szeptember hó 10-én délelőtt 10 órakor a kolozsvári kir. törvényszék elnöki irodájában (Főter, Bánffy-palota) árlejtés fog tartatni.

Az árlejtésnél részt venni szándékozók 100 frtot készpénzben, vagy óvadékképes papirokban tartoznak az árlejtés megkezdése előtt biztosítékul letenni. Zárt ajánlatok pedig szabályszerű bélyeggel ellátva, lepecsételtet a kir. törvényszék elnöki irodájában a fenn kitett határidőig fogadtatnak el.

Az árlejtési feltételek az elnöki irodában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kolozsvárt, 1896. évi július hó 6-án.

A kir. törvényszék elnöke:

Br. Szentkereszty Zsigmond.

Sz. 2295—1896.

523. (1—1)

Árlejtési hirdetmény.

Az alulírt tanács által a városi laktanya egyik istállója fedelének tartozékainak helyreállítására hirdetett versenytárgyalás eredményre nem vezetvén: ezuttal nem ajánlati, hanem nyilvános szóbeli és zárt ajánlattal egybekötött árlejtés fog megtartatni folyó hó 22-én délelőtt 9 órakor a tanács termében.

Az árlejtés alapjául szolgál a város által készítenő költségvetés és azon terv szerinti kivitel, a hogyan a kérdéses épület fedele és tartozékai eredetileg voltak felépítve.

Az árlejtés rendjén a felkiáltási ár 10%-ka bánatpénzül benyújtandó. — Az árlejtési és szerződési feltételek árlejtési biztos Tódorffy Lukács tanácsnoknál megtekintés végett kitéve lesznek.

Szamosujvár sz. kir. város tanácsa.

Szamosujvár, 1896. évi július hó 10-én.

Polgármester helyett:

Ábrahám Zachár s. k.,
tanácsos.

(P. H.)

Osztián Kristóf s. k.,
főjegyző.

Sz. 185—1896. végr.

524. (1—1)

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cikk 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a sz.-udvarhelyi tekintetes kir. törvényszék 1894. évi 4414. polg. számú végzése következtében Dr. Kovács Mór sz.-udvarhelyi ügyvéd által képviselt Székely-egyleti I-ső takarékpénztár javára muzsai Bara Ferencz alsó és társai ellen 60 frt s jár. erejéig 1894. évi október hó 19-én fogantatosított kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 538 frt 80 kr-ra becsült: I.) idősb Godó Mihálynál 214 frt értékű 8 juh, 5 székér szőnye, 2 oke, 2 ökr-borju, 2 tehén. II.) Zoltán Mártonnál 150 frt értékű 2 ló, 2 ökr-tinó. III.) Bara Dánielnél 99 frt értékű többféle termények, gazdasági eszközök és házi butorok. IV.) Bara Ferencznél 75 frt értékű termények, gazdasági eszközök, 3 juh és 1 osikóból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az oklándi kir. járásbíró 2087—1896. számú végzése folytán 60 forint tőke követelés, ennek 1884. évi április hó 19-ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 53 frt 44 kr-ban bíróság már megállapított költségek erejéig, Muzsában, a végrehajtást szervező Bara Dániel házában leendő eszközökre 1896. évi július hó 25-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében, készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsőron alul is el fognak adatni.

Kelt Oklándon, 1896. évi május hó 31. napján.

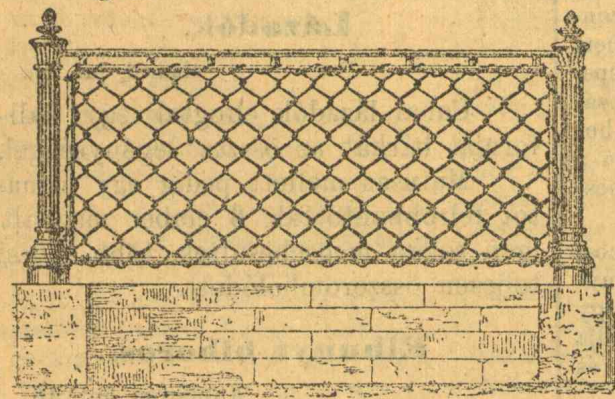
LÓRINCZI KÁROLY,
kir. bírói végrehajtó.

A cég kiállítása, Fémipar VIII/B. csoport megtekinthető!

LÉBER GYULA

első erd. sodronyszövet-
fonat és szita-áru gyára

Kolozsvárt, Torda-utca.

Ajánlja minden a szakmába vágó munkáit. Ugyint: kertek, erdők, vadaskertek, szőlők, sírhelyek stb. bekerítéséhez való gépfonásait; pince, padlás, felső világossági magtár és élezkamra ablakok rostélyzatát, majorsági udvarok sodrony-fonattal való bevonását, áthányó rosták, szén, koks, kavics, föld és prond válogatások; szikra-fogók cséplő- és egyéb gépekhez, sodrony ágybetétek (matracok).

Nemkülönben zöldre festett légy-szövet, szelelő rosták, Backer-féle rosták és egyébféle használatra vas, réz és ezüst-szövetek. Kruppa sodrony-szegélyzetek különféle mintákban; fakorotba foglalt rosták, lóher-szítók és szítók különféle ezélokra igen erősen készítettnek és gyári árak szerint számíttatnak. Acél tuskés sodrony kertek, erdők stb. bevonásához jutányos árt fel is huzatik.

KÉPES ÁRJEGYZÉKKEL BÉRMENVE SZOLGÁLOK.

Kiváló tisztelettel:

LÉBER GYULA.

448. (8—10)

Sz. 4240—1896.

eln.

518. (3—3)

Árverési hirdetmény.

Közhírré tétetik, hogy Deés városnak a Deéstől 1/2 órai távolságra fekvő Csátán község határán, az ottani 15. számú és több telekjkönyvekben foglalt, összesen 206 hold 490 négyszögöl szántó, kaszáló és legelő birtoka, udvarháza és telke és a Szamos folyón lévő malom-joga, 1897. évi Január hó 1-től kezdődő hat évi időtartamra, Deésen, a városház nagytermében 1896. évi Augustus hó 6-án délelőtt 9 órakor megtartandó nyilvános árverésen haszonbérbe fognak adatni.

A feltételek hivatalos órák a gazdasági tanácsosnál megtekinthetők.

Deés, 1896. évi június hó 25-én.

Szilágyi Albert,
polgármester.

Kiváló, Gyümölcs- és Gyümölcs-árú
vám és portamentesen küld postai csomagokban

Gál János Fiume

Kiváló üzlet nagyban és Kicsinyben. Árjegyzék Kiválóra bérmentve.

Levelezéseknél pontos cím, állás és utolsó posta megjelölése kéreftik.

466. (8—15)

Egyetlen és legolcsóbb forrás!

JÉGBEHÜTÖTT RÉPÁTI, BODOKI és MATILD.

ugysintén mindennemű más

savanyu és gyógy-ásványviz,

friss töltésű sör, kitűnő asztali bor,

valódi (fagygyumentes) Kárpáti Thea-vaj

legolcsóbban

SEGESVÁRY és TÁRSAI

(Misebacher J. B. utóda)

fűszer, festék győgyáru és ásványvíz nagykereskedő cégénél

Kapható. 452. (8—25)

Fertőtlenítő szerek, festék-áru!

Jeizálog-Kölcsönök

földbirtokra 3 1/2%, házakra 4 1/2%, másnemű ingatlanokra 5% mellett legmagasabb összegekben ajánlunk.

E kölcsönök konvertálásokról bélyeg- és illetékmentességet élveznek.

Erdő kihasználások, birtokparcellázások átvétele. Birtokok szövetkezeteknek hosszú lefizetési tartamra eladatnak.

522. (2—8)

„Magyar Lloyd“

közgazdasági vállalat Budapest, Király-
uteza 70. sz.

E L Ő P A T A K

GYÓGYFÜRDŐN,

melynek több kiállításon kitüntetett gyógyvize Európa legjelesebb bálneológusai által a világ legelső égvényes, vasas savanyuvízének jelentetett ki:

az évad május hó 15-étől szeptember hó végéig tart.

Ez ásványvíz különösen a következő betegségekben bizonyultak be biztos hatásuaknak: a gyomor és belek idült hurutjainál, gyomorégés s a tulságos nyálka és savképződéssel járó emésztési zavarokban, gyomor és bélzában, altesti vérbőségben, vérpangásban, aranyérben, rászkór és kedélykórban, máj és lépdeganatokban, az epe kivezető csöveinek hurutos bántalmaiban, sárgaságban, epekövekben, a poszgerj s váltólázakból származott lépdeganoknál, fejlődési sápkórban s az ezen alapuló hőszám zavarokban, s különösen vészegénységi állapotokban, a vesék és húgyhólyag hurutos bántalmaiban, kezdődő húgy- és fővénkö-lerakódás s húgykő képződéseknél, a méh idült tömüléseivel, dagainál, fehérhólyás, a nemi részek gyengeségeiben, angol kórban, közhvény- és csuszajokban.

Az ásványvíz használatával kapcsolatosan ujonnan berendezett meleg- és hideg ásványvíz-fürdők, friss kecske-tej, hidegvíz gyógyfürdő, massage, svéd tornaszat áll az azt igénylők rendelkezésére.

Van orvos, gyógytár, távirat, posta. 600 szoba áll a közönség rendelkezésére napi ár 60 krtól fennebb. A szobák árai május

15-től július 1-ig és augusztus 15-től szeptember 15-ig 30%-kal olcsóbbak. Az éttermekben nagyon jutányosan étkezhetni.

Szórakozásul vannak parkok, erdei sétányok, olvasó, zongora és társalgó termek, tornaszat, csónakázó tó, színház, hangversenyek, bálók s kirándulások; ugyintén egy első rangú cigány-zenekar.

Vagyontalan betegek hatósági ajánlat mellett ingyen lakásban és gyógydíj-mentességben részesülnek.

A bármely irányból jövő gyógyvendégek a földvári vasút állomáson szállanak ki, honnan az 1 óra távolságra eső Előpatakra magán- és társas kocsik szállítják a gyógyvendégeket; társas kocsin, ha csak egy személy jelentkezik 2 frt; több személynél személyenként 1 frt 30 kr. fizetendő. Egy magán-kocsi díja 3 frt. Ezen kocsikra jegyek a földvári állomástól válthatók.

Minden megkeresésre utasítást és felvilágosítást készséggel ad

Előpatak, 1896. május hó.

442. (9—20)

A FÜRDŐ-IGAZGATÓSÁG.

Magyar Mezőgazdák Szövetkezete Budapest, Alkotmány-utca 31. sz.

ADRIANCE, PLATT & Co.

new-yorki gépgyáros

kizárólagos képviselősege

Fűkaszálo-, Marokrakó arató- és Kéve- kötő arató gépeire.

Kitűnő magyar bizonyítványok.

Ajánlunk a nyári idényre:

gabona-zsákot, petróleumot,
ponyvákat, kocsi-kenőcsöt,
gépolaajat, szalonnát és zsirt,
cséplési szenet, vasneműeket stb.

168. (39—50)